

Arrest

nr. 189 340 van 30 juni 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2017 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 januari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*), aan de verzoeker op 18 januari 2017 ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. VAN DEN BROECK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché C. D'HAENENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 januari 2017 wordt ten aanzien van de verzoeker een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) genomen. Dit is de thans bestreden beslissing, die aan de verzoeker op 18 januari 2017 ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing luidt als volgt:

“(…)

Bevel om het grondgebied te verlaten

(…)

Aan de Heer die verklaart te heten⁽¹⁾:

(…)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

■ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van geldig visum of een geldige verblijfstitel

■ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Op 22/12/2016 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 jaar gevangenisstraf door het Hof van Beroep van Antwerpen voor belaging.

Op 18/05/2015 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 6 maanden gevangenisstraf door de correctionele rechtbank van Mechelen voor belaging.

Op 19/02/2009 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 2 jaar gevangenisstraf door de correctionele rechtbank van Antwerpen voor slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, verboden wapen, fabricatie, verkoop, invoer dragen, als mededader.

Gezien de ernst van deze feiten en het recidive karakter, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

■ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.

■ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

Op 22/12/2016 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 jaar gevangenisstraf door het Hof van Beroep van Antwerpen voor belaging.

Op 18/05/2015 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 6 maanden gevangenisstraf door de correctionele rechtbank van Mechelen voor belaging.

Op 19/02/2009 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 2 jaar gevangenisstraf door de correctionele rechtbank van Antwerpen voor slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, verboden wapen, fabricatie, verkoop, invoer dragen, als mededader.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

■ artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 15/02/2011, 25/05/2011, 29/07/2014, 22/01/2015, 11/01/2016, 13/01/2016. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd.

Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Betrokkene heeft in het formulier hoorrecht ingevuld op 11/07/2016 verklaard een ex-partner en kind in België te hebben.

Hij ondernam in het verleden reeds verschillende pogingen om zijn verblijfssituatie te regulariseren op basis van op basis van zijn ex-partner alsook op basis van zijn Belgisch kind. De ingediende aanvragen werden echter negatief afgesloten

Betrokkens zoon is geboren op 26.09.2011. Desondanks heeft betrokkene er zich toe laten verleiden om de wetten en regels in België te overtreden. Dit getuigt allerminst van verantwoordelijkheid tegenover zijn minderjarig kind, zoals het van een goede huisvader zou mogen verwacht worden. Wel integendeel, uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene zich, ook met betrekking tot de vrijwaring van zijn contact met zijn zoon, vaak agressief opstelt. Het bezoekerrecht zou stopgezet zijn en er zou contactverbod zijn opgelegd.

Het feit dat ex-partner en kind van betrokkene in België verblijven, kan niet worden behouden in het kader van de bepalingen van artikel 8§1 van het EVRM aangezien betrokkene inbreuken heeft gepleegd die de openbare orde van het land schaden zoals bepaald in artikel 8§2 van het EVRM. Uit de bepalingen van het tweede lid van art. 8 van het EVRM blijkt dat het recht op eerbieding van het privé- en gezinsleven niet absoluut is.

Daarenboven verklaart betrokkene in zijn hoorplicht een nieuwe vriendin G. M. (...) te hebben . Het loutere feit dat betrokkene sociale banden heeft gecreëerd , vallen niet onder de in artikel 8 van het EVRM geboden bescherming

Betrokkene verklaart eveneens medische problemen te hebben . De medische dienst heeft verklaard dat er geen belemmering bestaat om betrokkene te verwijderen.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Reden van het bevel om het grondgebied te verlaten:

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

Op 22/12/2016 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 1 jaar gevangenisstraf door het Hof van Beroep van Antwerpen voor belaging.

Op 18/05/2015 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 6 maanden gevangenisstraf door de correctionele rechtbank van Mechelen voor belaging.

Op 19/02/2009 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 2 jaar gevangenisstraf door de correctionele rechtbank van Antwerpen voor slagen en verwondingen, opzettelijke slagen met ziekte of arbeidsongeschiktheid, verboden wapen, fabricatie, verkoop, invoer dragen, als mededader.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Gezien betrokkene geen gevolg geeft aan het verblijfsverbod dat hem werd opgelegd, kunnen we besluiten dat een vrijwillige uitvoering van het bevel uitgesloten is.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene heeft geen officieel verblijfsadres in België.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 15/02/2011, 25/05/2011, 29/07/2014, 22/01/2015,11/01/2016,13/01/2016. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

Vasthouding

Met de toepassing van artikel 7, derde lid en van artikel 74/8 §1, vierde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Betrokkene heeft geen officieel verblijfadres in België.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 15/02/2011, 25/05/2011, 29/07/2014, 22/01/2015,11/01/2016,13/01/2016. Deze vorige beslissingen tot verwijdering werden niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in bezit is van aan geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

*In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij A P. (...), Attaché gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en de Directeur van de gevangenis te Mechelen
En de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas
de betrokkene, A., N. (...) op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas vanaf 18/01/2017 (...)"*

1.2. Op 3 februari 2017 is de verzoeker onder escorte gerepatrieerd naar Ankara (Turkije).

2. Over de rechtspleging

Het administratief dossier bevindt zich tevens in het rechtsplegingsdossier van de zaak met nummer 199 347.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De bestreden beslissing houdt een maatregel van vrijheidsberoving in zoals bedoeld in artikel 71, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

“De vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving genomen met toepassing van de artikelen (...) 7, (...) kan tegen die maatregel beroep instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.”

Voor zover de verzoeker zich met zijn beroep zou richten tegen de beslissing tot vasthouding, dient te worden opgemerkt dat op grond van voormeld artikel 71, eerste lid, van de Vreemdelingenwet enkel een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van zijn verblijfplaats openstaat. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is dienaangaande zonder rechtsmacht.

Het beroep is niet ontvankelijk in zoverre het gericht is tegen de beslissing tot vasthouding.

3.2. De Raad merkt bovendien ambtshalve op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet *iuncto* artikel 39/2, § 2, van de Vreemdelingenwet een vreemdeling bij de Raad een annulatieberoep kan instellen wanneer hij doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer 2005-06, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (*cf. RvS 25 maart 2013, nr. 222.969*).

Wanneer een verzoeker zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet hij een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (*RvS 18 december 2012, nr. 221.810*).

Te dezen blijkt uit het verslag van vertrek dat de verzoeker op 3 februari 2017 onder escorte is gerepatrieerd naar Ankara (Turkije). Ter terechtzitting gevraagd naar het actueel belang van de verzoeker bij onderhavig beroep, verklaart zijn raadvrouw zich te gedragen naar de wijsheid van de

Raad. Nu uit de repatriëring van de verzoeker volgt dat de bestreden beslissing volledige uitvoering heeft verkregen en hierdoor uit het rechtsverkeer is verdwenen, wordt niet ingezien in welk opzicht de eventuele vernietiging van het in het kader van voorliggend beroep bestreden bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*) de verzoeker nog tot voordeel kan strekken. Bijgevolg toont de verzoeker niet aan dat hij thans het wettelijk vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing heeft.

3.3. Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig juni tweeduizend zeventien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. DE GEYTER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. DE GEYTER

D. DE BRUYN